

брѣмъ, брѣмъ! — литна да събира медецъ по миризливитѣ цвѣтовце.

Петиятъ лжчъ падна право въ очитѣ на Ваню, който още се излежаваше на постелята. Събуди се той, бързо се облѣче и отърча въ градината.

Прѣв. К. П. Домусчиевъ.

Вълчиятъ храненикъ.

дно врѣме нѣкой си индиецъ-ловецъ си направилъ жилище всрѣдъ една голѣма гора, далечъ отъ селцата на своето племе. Той ималъ добро сърце. Много се измжчвалъ като виждалъ хитроститѣ и жестокоститѣ на другитѣ човѣци, даже и на своитѣ роднини и другари, ето защо той ги напусналъ, взелъ жена си и тритѣ си дѣца и забѣгналъ въ гѣстия лѣсъ. Тукъ край една бистра рѣчица си построили колиба, въ която заживѣли тихъ и честитъ животъ. Никой ги не закачалъ и тѣ никого не за-